

Toldloven af 1908 kom netop i en særlig uheldig Periode, idet, hvilket ogsaa viser sig tydeligt ved dens Provenu, Aarene 1908—09 var ganske strenge Aar herhjemmel. I 1910 begynder langsomt en Opgang, men Toldloven led i sin første Virkning i høj Grad af den Depression, der var til Stede.

Det ærede Medlem gav mig nu en Forklaring paa, hvordan han kunde komme til det efter min Mening fejlagtige Resultat, at Beskyttelsen efter mit Toldlovsforslag var nedsat til omtrent Halvdelen. Det var altsaa efter en ganske summarisk Beregning af den samlede Indførsels Værdi. Men det er ikke rigtigt at gaa frem paa denne Maade, derved kommer man nødvendigvis til et ganske misvisende Resultat; det, det ærede Medlem skal gøre, naar han vil tale om, hvor meget Beskyttelsen gaar ned, er at undersøge Indførsels- og Værdiforholdene for de Satsers Vedkommende, for hvilke Beskyttelsen spiller nogen Rolle. Naar det ærede Medlem gaar det igennem, vil han se, at det, at Halvdelen af Beskyttelsen skulde gaa bort, ikke er stemmende med de virkelige Forhold.

Det ærede Medlem var ikke fri for at være lidt forarget over, hvad jeg havde sagt om Værditoldens afslørende Virkninger. Der skulde selvfølgelig ikke ligge nogen som helst Insinuation deri. Jeg sagde kun, at hvis der var Højprotektionister, som vilde bevare en Told paa 40—50 pCt. af Varens Værdi paa simple, almindelige Forbrugsartikler, maatte de tage deres Tilflugt til Vægttoldens tilslørende Virkninger; de kunde ikke haabe at komme frem med dette, naar man havde en Værditold, thi en Værditold af en saadan Højde vilde være uigennemførlig i den danske Rigsdag. Deri laa der ikke nogen som helst Insinuation.

Med Hensyn til Holland bliver det ærede Medlem og jeg aabenbart ikke enige. Det ærede Medlem har Ret i, at Værditolden er blevet strengt kritiseret fra industriel Side. Jeg har selv læst de udførlige Indstillinger fra den hollandske Industri og var for Resten interesseret ved at se, hvad man jo jævnlig ser, naar man beskæftiger sig med Forholdene i fremmede Lande, hvor uhyre ensartet alting udvikler sig i disse Tider. Naar jeg læste disse Klager fra den ene hollandske Industriegren efter den anden, var det akkurat, som jeg kunde have læst de Klager, der strømmede ind fra den danske Industri i de første Maanedre af dette Aar; og det er naturligvis ganske rig-

tigt, at de Industrier, der ønsker Beskyttelse, protesterer imod Værditolden og mener, at den er for lav, og at den delvis skulde afløses af en Vægttold. Men det hollandske Folks Mening om denne Sag blev jo æsket. Ganske vist blev der ikke foreslaaet Indførelse af Vægttold, thi der er i Holland en saa almindelig udstrakt Opinion for, at Værditolden har virket udmærket og bidraget i høj Grad til Hollands stærke økonomiske Opsving, saa det vovede man slet ikke at foreslaa. Derimod blev der af Regeringen foreslaaet en Forhøjelse af Værditolden paa 50 pCt., men dette Forslag mødte en ganske overordentlig ugunstig Modtagelse. Den Forhandling, der fandt Sted derom i den hollandske Rigsdag, viser, at det hollandske Folk paa ingen Maade var tilbøjeligt til at gaa til en Forhøjelse, Forslaget fandt endogsaa meget mindre Støtte i den hollandske Rigsdag, end man fra først af havde antaget.

Med Hensyn til Kolonierne er det rigtigt nok, naar det ærede Medlem nævner Bomuldsindustrien; det er netop den af de hollandske Industrier, for hvilken Koloniforsætningen har størst Betydning, ligesom den engelske Bomuldsindustri er den, for hvilken Indien er og navnlig har været vigtigst. Men dette kan ikke karakterisere den hollandske Industri i al Almindelighed. Thi for alle de Industriegrene, jeg nævnte, og i hvilke Holland indtager en saa fortrinlig Stilling baade paa Hjemmemarkedet og paa Fremmedmarkedet: Metalindustrien, Maskinindustrien, Glas- og Porcelænsindustrien, Papirindustrien og alle de forskellige andre Industrier, har Kolonimarkedet ikke nogen saadan Betydning. I hvert Fald maa man holde sig til de samlede Tal, ikke trække en enkelt Industri frem, naar man vil se, hvilken Betydning Kolonimarkedet i det hele har for Holland.

Det glædede mig meget, at det ærede Medlem sagde, at der var ingen Højprotektionisme her i Landet. Naar der ikke er det, tror jeg, vi godt kan blive enige. For som jeg mange Gange har paapeget, er der ved de Toldsatser, jeg har foreslaaet, taget Hensyn til de Industrier, som er opvokset under uforholdsmæssig store Toldsatser; der er der foreslaaet højere Værdisatser, end jeg i og for sig vilde anse for ønskeligt; netop under Hensyn til, at man vilde skaaene de paagældende Industrier for en alt for brat Overgang. Men da der altsaa ikke er nogen Højprotektionisme her i Landet, ikke findes nogen, der vil kræve de Satser